

Griffieummer :

Repetitoriumnummer : 927

Vonnisdatum : 18.04.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. , bediende, geboren
, wonende te
Belg.

2. , bediende, geboren
, wonende te
Belg.

Verdacht van: te op niet nader te bepalen data tussen 11 februari
2002 en 14 januari 2003

als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van :

, bediende, geboren
 , wonende te
 , bediende, geboren
 wonende te

ingevolge notariële akte van aankoop d.d. 30.04.1988, verleden door notaris te

- een weekendverblijf in witgeschuilde snelbouwsteen; de voorgevel met houten bekleding; de voorgevelbreedte is 11 m. terwijl de linkerzijgevel een lengte heeft van ca. 7,5 m. en de rechterzijgevel ca. 5 m.;
- het verschil in de zijgevellengten vloeit voort uit de aanbouw van een ruimte van ca. 2 m. bij 3 m. die fungeert als keuken; aan de linkerkant van de voorgevel is er een oversteek over een lengte van 1 m. aanvangnemd aan de linkerzijgevel en dit over een breedte van ca 7 m.
- rondom het gebouw is een verharding van ca. 1 m. breedte; de overdekte ruimte van de oversteek is verhard middels betondals;
- een gebouw voor de barbeque op eternietplaten;
- over het hele terrein ligt oud ijzer verspreid;
- een caravan achter op het terrein;
- rechts op het perceel een opslagplaats voor allerlei materialen zoals eternietplaten, houten planken en oud ijzer.

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Aan de constitutionele elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en weekendverblijf, een verharding rond het weekendverblijf, een gebouw voor barbecue, een caravan en een opslagplaats voor allerlei materialen in stand hebben gehouden.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een natuurgebied en deels binnen de grenzen van een bosgebied (gewestplan ggk. bij K.B. van 3 april 1979).

4. Toepassing van art. 96 §4 tweede lid DORO.

Uit het gevoerde strafonderzoek blijkt dat beklaagden de eigendom verwierven van een vakantieverblijf met hooiland bij notariële akte van 30 april 1988.

Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat de bouwwerken werden uitgevoerd in het jaar 1964, d.i. voor een definitief gewestplan.

In casu wordt aldus aangetoond dat deze constructie werd gebouwd na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdend organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, maar dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 3 april 1979.

De overheid heeft niet door enig bewijsmateriaal aangetoond dat deze constructies in overtreding werden opgericht, zodat conform art. 96, § 4 deze constructies in het vergunningsregister de vermelding moeten krijgen dat er een vermoeden bestaat dat deze constructies als vergund moeten worden beschouwd.

Beklaagden dienen derhalve te worden vrijgesproken van de instandhouding van het weekendverblijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling en toepasselijke wetgeving.

5.

Dit vermoeden rust niet op de aanwezigheid van een verharding, het gebouw voor barbecue, de opslag van allerlei bouwmaterialen en de caravan.

Deze werken worden zonder de vereiste vergunning in stand gehouden.

Rekening houdend met de aard en de ernst van deze feiten, wordt aan beklaagden de volgende bestraffing opgelegd.

6.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 21 december 2001, op een ogenblik dat het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid nog niet was goedgekeurd en derhalve geen advies kon worden ingewonnen.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.V.St., ..., 2 april 2004, *R.W.* ...). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagden betwisten niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*, ...). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

...). De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, ...). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek straffvordering art. 185,190,191,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146,

147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art. 1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (i.v.m. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en

nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2, 14, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK:

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde
van het weekendverblijf

niet schuldig aan de instandhouding

Spreekt beklaagde

hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde
de verharding, het gebouw voor barbecue, de caravan en de opslagplaats voor
allerhande materialen.

schuldig aan de instandhouding van

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde
van 100 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en also gebracht op 550
euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

voor deze feiten tot een geldboete

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 77,31 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklagde

Verklaart beklagde niet schuldig aan de instandhouding van het weekendverblijf.

Spreekt beklagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklagde schuldig aan de instandhouding van de verharding, het gebouw voor barbecue, de caraven en de opslagplaats voor allerlei materialen.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten tot een geldboete van 100 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 550 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 102,52 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de verwijdering van de verharding rondom het weekendverblijf, van de barbecue op eternieten platen, van het oud ijzer, eternieten platen en houten planken verspreid over het terrein, van de caravan onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DEFTIENDE KAMER**,
18 april 2006, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Adjunct-griffier.